

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

12. ZINĀKTRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrinis № 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 108 (1844)

Svētdien, 1956. g. 9. septembrī

12. gads

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskajā sacensībā kopības produktu ražošanā 11 mēnešos gūti šādi rezultāti:

	Ventspils rajons		Kuldīgas rajons	
	(proc. no saist.)		(proc. no saist.)	
PIENS (uz 100 ha cnt)	156,7	69,2	105,6	67,3
GAĻA (uz 100 ha cnt)	22,1	88,4	16,6	89,2
CUKGAĻA (uz 100 ha cnt)	22,2	74	12,1	69,5
OLAS (uz 100 ha gab.)	8333	75,7	3898	62,9

Aparsim zemi rudenī

Apart visu pavasara sējai vajadzīgo augsni rudenī — viena no svarīgākajām agrotehniskajām prasībām cīņā par augstām ražām. Mūsu rajonā to vislabāk pierādījis pagājušais gads, kad, pateicoties mašīnu un traktoru stacijas tehnikai, jau laikus uzāra visu šā gada pavasara sējai vajadzīgo augsni. Lūk, tāpēc arī nav nejaušība, ka kolchoza „Boļševiks”, Staļina vārdā nosauktajā kolchoza un Molotova vārdā nosauktajā šogad izaugusi nesalīdzināmi labāka vasaras kviešu raža nekā iepriekšējos gados. Ievērojami augstākas vasaru ražas nekā pērn šogad novāc arī citos rajona kolchozos.

Nedrīkst aizmirst arī to, ka rudenī apart zeme dod iespēju tsākos termiņos pavasari apsēt, kam, bez šaubām, ir izšķiroša nozīme labu ražu izaudzēšanā.

Šodien kolchozos ziemāji un daļa vasarāju jau levāktā. Tātad nav nekāda iemesla kavēties ar zemes aparšanu. Šis darbs jāpabeidzina jo sevišķi tāpēc, ka, pastāvot lietainam laikam, vēlāk aršana būs apgrūtināta. Tāpēc vispirms jāuzar zemākās un mitrākās vietas, bet pēc tam — sausākas. Tas dos iespēju apart visus laukus.

Izšķiroša loma rudens aršanā ir mašīnu un traktoru stacijām. Tam ar savu spēcīgo tehniku jāuzar viss lielākais vairums no rudent uzaramās platībās. Tas nozīmē, ka jau šodien visi tie traktori, kas nav aizņemti ziemāju sējai un labības kulsānā, jānodarbina rudens aršanā. Pareizi dara tajos kolchozos, kur diena ziemāju sējai nodarbinātos traktoristus nakti izmanto rugāju aršanā. Šāda veida darbs organizēts lauksaimniecības arteļos „Boļševiks”,

„Sarkanā zvaigzne” un Molotova vārdā nosauktajā. Par šī pasākuma lietderību liecina tas, ka kolchozā „Sarkanā zvaigzne” mehanizatori spējuši vienlaikus pabeigt rudzu sēju un uzart vairāk nekā 60 hektaru rugāju.

Lielākās platības rugāji uzarti arī kolchozos „Proletarietis”, Ļeņina vārdā nosauktajā un Lisenko vārdā nosauktajā.

Šo kolchozu piemēram jāseko arī lauksaimniecības arteļiem „Cīņa”, „Brīvības ceļš”, „Socialisma ceļš”, „Graudus” un citiem, kur līdz 7. septembrim vēl nebija uzsākt rugāju aršanu. Visos šajos kolchozos daļa graudaugu ievāktā šķūņos, un vilcināšanās ar novāktu lauku uzāršanu liecina par valžu, brigadieru, MTS vadošo darbinieku vienaldzību pret rugaines aršanu.

Ne ar ko nav attaisnojama Ždanova vārdā nosauktā kolchoza valdes rīcība, kura neatļauj mehanizatoriem uzart laukus, aizbildinoties, ka tie vispirms jānogana. Tāda rīcība var novest pie tā, ka lauki paliks neuzarti.

Ar rugāju aršanu nedrīkst vilcināties. Mašīnu un traktoru stacijām, lauksaimniecības specialistiem, kolchozu priekšsēdētājiem jāorganizē šis darbs ikvienā kolchozā. Tikko pabeigta ziemāju sēja, visi traktori nekavējoties jāiesaista aršanā, organizējot divu maiņu darbu. Bez tam katrā kolchozā jānorīko patstāvīgi arī jaunie zīdnieki, viņi materiāli jāieinteresē.

Kolchozu valdēm nopietni jāpadomā par traktoru piekabinātāju apgādāšanu ar lietiem mēteļiem un gumijas zābakiem, lai tie varētu strādāt jebkuros laika apstākļos.

Apart visu augsni rudenī — lūk, uzdevums, kas neatliekami jāveic ikvienā kolchozā.

Kolchozs „BOĻŠEVIKS” pirmais PABEIDZIS ZIEMĀJU SĒJU. Sekojiet pirmrindnieku piemēram

Apsēt ziemājus labākos agrotehniskos termiņos — ar tādu lozungu darbā izgāja lauksaimniecības arteļa „Boļševiks” kolchoznieki. Šogad ziemāju sējumi aizņēma 340 hektaru platību. Salīdzinot ar pagājušo gadu, tie palielināti par 25 hektariem, pie kam šogad sēti tikai rudzi. — Kadēļ nesējat ziemas kviešus? Arteļa priekšsēdētājs b. Šnevelis paskaidro: — Tādēļ, ka rudzi mūsu laukos dod augstākas ražas nekā kvieši. Lūk, no katra rudzu sējumu hektara izkuļam vidēji 14 cnt, bet atsevišķos laukos pat 15—16 centnerus.

Sējai kolchoznieki sāka gatavoties jau laikus. Pirmo kūlumu rudzu graudus tūlīt izkalēja, pārbaudīja un atbēra sēklai. Bet par zemes sastrādāšanu rūpējās Kuldīgas MTS mehanizatori Jānis Peskops, Valdis Beijers un Rūdolfs Šacs. Ziemāju sējumiem paredzētai augsnei šogad dots vairāk vietējā mēslojuma, tā-

pat virsmēslojuma devas bijušas bagātākas.

Pirms ziemāju sējas tika sasaukta kolchoznieku sanāksme, kurā nolēma ziemājus apsēt 10 dienās. — Strādāsim tā, lai šo lēmumu izpildītu, — nolēma mehanizatori un ķērās pie darba. Ziemāju sēja ar trim traktorvilkmes sējmašīnām, pie kam sēju veica agregātā. Savu darbu traktoristi sāka agri no rīta un beidza vēl vakarā. Lūk, traktorists Rūdolfs Šacs. Katru dienu viņš apsēja 22—25 hektarus, bet Jānis Peskops un Valdis Beijers — katrs 15 ha. Tā strādājot, ziemājus apsēja 9 dienās.

— Nākamajā gadā iegūsim vēl augstākas ražas, jo sēju esam veikuši laikā un labi sagatavotā augsnē, — priecājas kolchoznieki un mehanizatori.

Lauksaimniecības arteļis „Boļševiks” pirmais rajonā pabeidzis ziemāju sēju.

M. Saliņa

Dienā apsēj 15 hektarus

Lauksaimniecības arteļis „Sarkanā zvaigzne” šogad rudzu sēju uzsāka pirmais rajonā. Apņēmušies ziemāju sēju pabeigt agrotehniski labākajā laikā, Kuldīgas MTS mehanizatori b. Lapsa, Vaināds un Birze strādā centīgi. Ar katru traktora sējmašīnu viņi dienā apsēj līdz 15 hektariem. Jau 6. septembrī mehanizatori un kolchoznieki atzīmēja darbu uzvaru — rudzu sēja bija pabeigta, un ieplānoto 113 hektaru vietā apsēti 138 hektari.

A. Lilepa

Pirmie asni

Kolchoza „Padomju Latvija” I kompleksajā brigādē rudzu sēju uzsāka 28. augustā. Ar lielu atbildības sajūtu pie svarīgā darba stājās Kuldīgas MTS traktoristi Kārlis Polencs un Juris Taube. Izmantojot labvēlīgo laiku, traktorists Taube strādā arī svētdienās. Viņš ar traktorvilkmes sējmašīnu apsēj 15 hektarus dienā. Tagad I brigādē sēja tuvojas beigumam. Pirmajos sējumos jau parādījušies asni.

J. Alksars

Novācam ražu jebkuros laika apstākļos

Raiņa vārdā nosauktā kolchoza ļaudīm daudz rūpju sagādājušas augusta lietainās dienas gan lopbarības sagādē, gan graudaugu novākšanā un ziemāju sējā. Nepastāvīgs laiks neļāva ziemājiem pilnīgi nobriest, tie bija zālaini un tāpēc novākšanā maz varēja izmantot kombainu. Arteļa priekšsēdētājam, agronomam un kompleksa brigāžu brigadieriem vajadzēja padomāt, kā ar esošo darba spēku retajās saulainajās dienās varētu nopļaut un ievest ziemājus. Nedrīkstēja kavēties arī ar kulsānu, jo ievestā labība bija diezgan mitra un šķūnī varēja bojāties, bija vajadzīga arī sēkla. Reizē ar ziemāju novākšanu bija jāved šķūņos arī viengadīgie zālāji, jāgatavo zeme un jāsej ziemāji, jākuļ.

Apspriežot šo svarīgo jautājumu valdes sēdē un ņemot vērā nelabvēlīgos laika apstākļus, izstrādājām konkrētu darba plānu. Laikus sakārtojām šķūņus, kaltes un sagatavojām ap 700 zārdu viengadīgajiem zālājiem. Un rezultātā, neskatoties uz lietaino laiku, zālāji visi ievesti un siens ir labas kvalitātes. Esam noteikuši arī papildmaksu ražas novākšanā, kas

nostiprināja darba disciplīnu, materiāli ieinteresēja kolchozniekus piedalīties ražas novākšanā.

Darbus prasmīgi organizējot, esam panākuši, ka, iestājoties saulainajām dienām, darbi norit gandrīz visu diennakti. Ja, piemēram, I kompleksās brigades kolchoznieki strādāja līdz pulksten 22—23, tad kolchoza šoferi b. Kudiņš un Gavars un cilvēki, kas apkalpoja mašīnas, kā zivkopis Kazjura, kasiere Dombrovska, grāmatveža palidze Segliņa brauca visu nakti. Pelču zivju audzētavas strādnieki Miliuss un Rozars un citi saprata, ka I brigādē kvieši jāieved, jo rītā paredzams lietus. Visus ieveda. Tas bija liels atbalsts I kompleksās brigades kolchozniekiem. Atzinību pelna mūsu šefu — Kuldīgas rūpkombināta Umales kūdras purva strādnieki, kas ļoti daudz palīdzējuši kolchozam ražas novākšanā.

Kopīgiem spēkiem bez zudumiem esam novākuši visus ziemājus. Nopļauti 22 hektari miežu, pie kam tos visus zārdojam, un tā ražas zudumi būs novērsti.

Netrūkst apzinīgu kolchoznieku kompleksajās brigādēs, kas diendienā piedalās darbā. Tādus var minēt Arvīdu un Alfredu Šķēles, Lūciju Šteinbergu, Rūdolfu Strautu, Alfredu Švarcu un gados vecos kolchozniekus Matīsu Šķēli, Indriķi Segliņu un citus. Viņi visi kolektīvajās druvās strādā dienu no dienas. Tomēr ir vēl daži tādi, kuriem nerūp darbs kopus druvās. Lūk, kolchozniece Daina Pigožne šogad nav izgājusi nevienu dienu darbā. Jāpauzē, ar ko gan nodarbojas šī spēcīgā 33 gadus vecā sieviete, kurai vīramāte visus mājas darbus padara un vāc bērņus? Saprotams, vieglāk ir katru tirgus dienu braukt uz Kuldīgu ar pienu un citiem ražojumiem. Un, lūk, šo nodarbošanos arī viņa izvēlējusies. Bet vai tā rīkojas apzinīgs kolchoznieks?

Mūsu kolchozā izaudzēta daudz bagātāka raža nekā pagājušajā gadā. Kolchoza ļaudis cieši apņēmušies to novākt bez zudumiem jebkuros laika apstākļos.

J. Strods,

Raiņa v. nos. kolchoza grāmatvedis

Ciņā par trešā ceturkšņa plāna izpildi

Starp republikas mežrūpniecībā vienu no labākām vietām pēdējā laikā ieņem Kuldīgas MRS. No mēneša mēnesī šī uzņēmuma kolektīvs savus uzdevumus ne tikai izpilda, bet arvien tos pārpilda. Šajās dienās Latvijas PSR Mežu rūpniecības ministrija kopā ar arodbiedrības republikānisko komiteju pieņēma lēmumu, ar kuru par socialistiskās sacensības uzvarētājiem atziti par 1956. gada otro ceturksnīgajiem rezultātiem un piešķirti Goda nosaukumi:

Teodoram Vasenko — „Labākais elektrozaģa motorists”, kas izstrādes normas izpilda par 126 procentiem.

Paulam Sokolovskim — „Labākais traktorists”, kas izstrādes normas izpilda par 130 procentiem.

Jurim Freimanim — „Labākais šoferis”, izstrādes normas izpilda par 126 procentiem.

Ernestam Stepanovam — „Labākais krāna vadītājs”, izstrādes normas izpilda par 124 procentiem.

Hermanim Zvejniekam — „Labākais krāna vadītājs”, izstrādes normas izpilda par 130 procentiem.

Robertam Čirulim — „Labākais krāvējs”, izstrādes normas izpilda par 140 procentiem.

Minēto biedru piemēri rāda, ka Kuldīgas MRS strādnieki ir dziļi ieinteresēti celt

sava darba ražīgumu, un to viņi panāk, ieviešot jaunas darba metodes un regulāri pārsniedzot izstrādes normas.

Pašreiz kolektīvs pieliek visus spēkus, lai izpildītu un pārsniegtu trešā ceturkšņa uzdevumu. Līdzšinējie rezultāti liecina, ka kolektīvs godam izpildīs viņam uzticēto. Tā jūlija mēnesī izvešanas plānu kolektīvs izpildīja par 106 procentiem, mežmaterialu sagatavošanu — par 108,4 procentiem, bet mežmaterialu pievešanu — par 114,1 procentu.

Kaut gan trešā ceturkšņa pēdējais mēnesis — septembris vēl tikai sākumā, jau uz pirmo datumu mežrūpniecības kolektīvs izvešanas plānu izpildīja par 96,2 procentiem. Ar to Kuldīgas MRS ieņem pirmo vietu Latvijas PSR mežrūpnieku vidū. Kolektīvs pieliks visus spēkus, lai pirmo vietu arī turpmāk paturētu.

Par jauno darbu metožu ieviešanu ražošanā nemitīgi rūpējas MRS inženieri bb. Zeibarts un Kalniņš. Tā Kuldīgas meža punktā tiek pielietota jauna kokmaterialu izvešanas metode. Šeit kokus izved stumbros, kas dod iespēju racionalāk izmantot koksnī un novērst zudumus.

Kuldīgas MRS kolektīvs cieši apņēmis izpildīt un pārsniegt savu sestās piegādes pirmā gada uzdevumu, kas būs drošs pamats visa sestās piegādes uzdevuma sekmīgai atrisināšanai.

G. Akermane

PADOMJU DZIMTENĒ

Amuras apgabals. Svobodņevas rajona mežu stepju kolchozā „Taježnik” parasti pietrūka pļavu un lopiem ziemas laikā rupjās barības. Kolchoza valde nolēma ciņainās zemes apstrādāt ar traktoru frezēm. Pagājušajā gadā 80 hektaru lielo sastrādāto platību izmantoja kā priekšzīmīgas ganības, bet šogad šīs platības pļauj sienu. Šoruden kolchozos vēl papildus apstrādās 100 hektarus ciņainās un krūmiem apaugušās zemes.

Attēlā: Buzulinskas MTS traktorists komjaunietis P. F. Gaļcevs un sienu novācama mašīnu mašinisti N. N. Korņijenko un D. V. Kušnarenko pļauj jaunapgūtās zemēs sienu.

Kazachija nodevusi 465 miljonus pudu labības sava miljarda kontā

Līdz 1. septembrim Kazachijas kolchozi un padomju saimniecības novākuši 16 239 tūkstošus hektaru labības — gandrīz trīs ceturtdaļas no visas platības. 93,6 procenti nopļautās labības kolchozos un 92,4 procenti padomju saimniecībās nokulti.

Līdz 1. septembrim Kazachijas kolchozi un padomju

saimniecības nodevusi valstij 465 miljonus pudu labības. No 25. augusta līdz 1. septembrim mūsu Dzimtene saņēmusi no Kazachijas nepieredzēti daudz labības — 176 miljonus pudu.

Ciņā par miljardu pudu labības Kazachijā turpinās.

(TASS)

Tāpēc Kārļa Marksa vārdā nosauktā kolchozā neveicas ražas novākšana

Ar muti Rīgā, ar darbiem aizkrāsni

Kārļa Marksa vārdā nosauktā kolchoza I kompleksās brigades brigadieris Voldemaru Graudiņu tanī ritā mums izdevās sastapt pie smēdes. Tur viņš ar kalēju aplūkoja jaunās kartupeļu rokāmās mašīnas. — Redziet, tikko saņēmām un tūdaļ jāremontē, — pukoja kalējs. Ļoti dusmīgs bija arī brigadieris. Viņš atrada daudzus ieganstus un defektus lauksaimniecības mašīnām, kas viņam kā brigadierim traucē savlaicīgi veikt visus darbus. Pašreiz viņa brigādē darba kārtībā ir tikai viena labības pļaujmašīna, kurai, pēc brigadiera vārdiem, vēl pagājušajā gadā salūzuši mazā riteņa spieķi. Šodien iznāk tā, ka brigadieris gaida, kad arī tā izies no darba ierindas, neskatoties uz to, ka brigādē vēl nav nopļauti visi ziemāji, nerunājot nemaz par vasarājiem, kas jāpļauj turpat 100 hektaru kopplatībā. Kā radies tāds stāvoklis, ka brigades laukkopjiem jāpļauj ar izkaptim? Brigadieris saka, ka īsi pirms pļaujas gribēja nopirkt jaunus labības plāvējus, bet nekur neesot bijuši. Tas ticams, taču der b. Graudiņam atgādināt vecu parunu: „Par veltu suni barot, kad vilks aitas”. Kādēļ gan viņš kopīgi ar priekšsēdētāja vietnieku un pārējiem valdes locekļiem savlaicīgi neparūpējās par jaunu mašīnu iegādi? Stāvoklis brigādē tiešām kritisks, bet brigadieris vēl joprojām gaida uz sausu laiku, kad arī salījušajos un izmirkušajos tirumos izies kombaini. Citu izēju brigadieris neatrod, bet jāatgādina b. Graudiņam, ka izeja ir, un proti, pie viņa paša mājām zālē izeaugusi stāv labības pļaujmašīna, otra tāda pat mašīna vēl šodien lietū mirst netālu no „Raģu” mājām, un ja vēl pieskaita to, kura nesakartota atradās brigadiera acu priekšā, tad sanāk veselas trīs. Tas, protams, nav viss — divas pēc kolchoznieku vārdiem kaut kur mētājas uz lauka. Vai tiešām no minētajām pļaujmašīnām kaut pusi nevarēja sakārtot? Protams, ka varēja un var arī vēl šodien, to apstiprina laukkopji un kalējs. Par to, ka b. Graudiņš strādā tikai ar muti, runā arī viņa paša brigades ļaudis. Viņi stāsta, ka brigadieris reti redzams uz lauka. Tā pirms pāris dienām no rīta spīdējusi saule un brigadieris līcis ievest labību. Visi ķērušies pie darba, bet te uznācis lietus. Ļaudis gaidījuši brigadieri, bet velti, un laukkopji ne jau ar vieglu sirdi izjūdz zīģus un devās mājās. Tādu gadījumu, kad brigadieris sēž istabā un ļaudis strādā druvās, ir daudz.

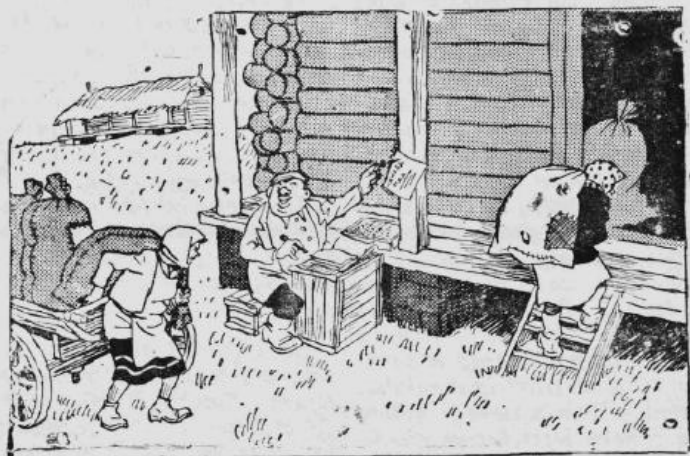
— Par šādu rīcību brigadierim pat nedrīkst aizrādīt, — saka kolchoznieki. Biedram Graudiņam derētu atgādināt, ka ar gudru runāšanu vien nepietiek, vajag arī strādāt.

Gluži kā Krilova fabulā

Lielais krievu fabulists I. Krilovs savā fabulā „Lidaka, gulbis un vēzis” raksta, ka tie bija apņēmušies aizvest vezumu, bet vilkuši katrs uz savu pusi un vezumu nav varējuši kustināt. Jāsaka, ka šāda aina vēl šodien vērojama Kārļa Marksa vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteli. Tur ne brigadierim, ne valdes priekšsēdētāja vietniekam b. Freimanim nav darba plāna, reti notiek ražošanas apspriedes. Laukkopji stāsta, ka bieži vien viņi savās mājās no rītiem gaida ierodamies brigadieris, kas izziņos darbus un tikai ap pulksten 9 vai 10 darbs var sākties. Tas ir labākajā gadījumā, bet bieži gadās arī tā — no rīta laukkopji iziet druvās pļaut ziemājus, bet viņi nav paspējuši sasiet pirmos kūļus, kad aizsiesies atskrien brigadieris un paziņo, ka no centra zvanijs kolchoza agronomis Eglājs un līcis tūdaļ ķerties pie

nopļautās labības ieviešanas. Neko darīt, laukkopji saīguši dodas uz mājām pēc dakšām un grābekļiem, pārpūdz zirgus. Nav noslēpums, ka dažreiz tādi Eglāja pretrunīgi rīkojumi pat nākuši vairākas reizes dienā. Tā rezultātā laukkopji gan noskrējušies, bet darbs palicis nedarīts. Te, protams, vajadzēja iebilst kolchoza valdes priekšsēdētāja vietniekam b. Freimanim, bet viņš mierīgi atbild: „Es jau esmu tikai vietnieks, kad atnāks priekšsēdētāja, lai tad arī kārtību ievēd”. Šāda priekšsēdētāja vietnieka atbilde tiešām rada izbrīnu, jo raža taču negaida!

Tāpēc nav nejaušība, ka daudzi virieši ražas novākšanā vispār nepiedalās. Un ar darbu organizēšanu iznācis kā Krilova fabulā lidakai, gulbim un vēzim — katrs velk uz savu pusi, bet vezums nekust no vietas.

— Viru mūsu kolchozā daudz, bet visi ražas novākšanā viņi nestrādā. Vienīgi, kur ar viņiem var sastapties, ir pilnsapulce, — saka laukkopis b. Gulbis.

Tā pāiet saulainās dienas...

Bija pēdējā augusta diena, kad sanāca vienkopus visi lauksaimniecības arteļa valdes locekļi. Viņi konstatēja, ka ar ražas novākšanu vairs kavēties nevar nevienu dienu un nolēma, ka svētdien jāorganizē ražas novākšanas talka. Tas bija saprātīgs lēmums, jo pēc ilgām lietuss dienām beidzot atspīdēja saule, kas ātri žāvēja druvās salsietos stāņus. Pienāca svētdiena, laiks tiešām bija jauks, taču druvās strādāja tikai b. Reicheļa vadītās trešās brigades laukkopji. Kā stāsta kolchoznieki, tad vairsums sieviešu bija ar diviem pārpūtiem aizbraukušas ogot, bet pārējie rušinājušies pa saviem piemājas sakņu dārziem.

Kādēļ gan izjuka tik labs pasākums? Atbilde te tālu nav jāmeklē. Tādēļ, ka brigadieris bb. Bērziņš un Graudiņš pat neturēja par vajadzīgu valdes lēmumu darīt zināmu kolchozniekiem, un tie neizgāja darbā. Viens otrs teiks, ka vienā dienā neko lielu padarīt nevar, taču fakti runā pre-

tējo. Ja visi kolchoznieki būtu izgājuši darbā, tad, kā stāsta paši brigadieris, šķūņos būtu savesta labība vismaz no 60 hektariem un nopļauti 30 hektari. Tas nozīmē, ka būtu ievākts desmitiem tonnu graudu, un tas jau ir daudz. Vēl šādu saulainu dienu pēc lauksaimniecības arteļa agronoma ierosinājuma nogulēja 6. septembrī, kad, gatavojoties pilnsapulcei, nestrādāja neviens kolchoznieks, ja nepieskaita dažus otrās brigades ļaudis, kas līdz pusdienai apkalpoja kūļēju.

Ar šādu paviršu ražas novākšanas darbu organizēšanu un to, ka kolchozs ir pēdējā vietā rajonā, nav samierināti arteļa darba rūķi, un viņi vienbalsīgi saka: — Šodien vairs nevar gaidīt uz labu laiku, jo mums ir pļaujmašīnas, ir rati un arī darba spēka netrūkst, tikai jāstrādā ar sirdsdegsmi visam kolektīvam, darbs prasīgi jāorganizē.

A. Dzenis

Celt cecha meistara lomu ražošanā

Komunistiskā partija un padomju valdība velta daudz pūļu, lai no ierindas strādnieku vidus izaudzinātu kvalificētus rūpniecības meistarus. Meistari ir tieši tie, kuri organizē un vada darbus rūpnīcās. Viņi ir atbildīgi par ražošanas plāna izpildīšanu visos rādītājos, par ražošanā nodarbinātās tehnikas maksimālu izmantošanu. No cecha meistara lielā mērā atkarīga visas rūpnīcas vai fabrikas uzdevuma sekmīga izpilde.

Rūpniecības meistars tuvāks kā jebkurš cits darbinieks ražošanas procesā strādnieku kolektīvam, tuvs katrī maiņai, viņš vislabāk zina katra strādnieka stiprās un vājās puses. Pie meistara visu pirms griežas strādnieki ar saviem priekšlikumiem, vajadzībām, meistars strādnieks redz savu tuvāko padomu devēju, savu vecāko darba biedru.

Laikā, kad strauji attīstās jaunā tehnika meistars ir tā persona, kuras vadībā apgūst un ievieš jauno tehniku.

Tomēr „Vulkana” cecha meistari nepietiekami cīnās par jaunās tehnikas ieviešanu, par tās labāku apgūšanu. Jaunā tehnika atsevišķos cehos te ilgi stāv neizmantota.

Meistars nedrīkst tikai, kā saka, „piesieties” strādnieka pielaistām kļūdām un trūkumiem darbā. Viņa pienākums palīdzēt kā labāk atrisināt vienu vai otru jautājumu, kā labāk apgūt tehniku, kā atvieglot strādnieku darbu. Īsāki runājot, cecha meistaram jābūt novatoram, sava darba iecirkņa racionalizatoram, nepārtraukti meklējot labākus darba paņēmienus. Bet kā to panākt? To iespējams sasniegt tikai tad, ja meistara loma būs pienācīgi augsti nostādīta. Pieredze rāda, ka, piemēram, Tūku fabrikā nenovērtēta meistara loma kā ražošanas iecirkņa vadītāja. Šeit meistari

ri vēl nav īsti organizatori — saimnieki savā darba iecirknī. Meistaram šeit jādarbojas daudz blakus darbi: kā materiālu pieņemšana, produkcijas uzskaitīšana un svēršana. Tāpēc meistariem nav laika pievērst uzmanību saviem pamatdarbiem un sekot, lai izlaistu tikai labas kvalitātes produkciju.

Lūk, kādēļ no sagatavošanas cecha aušanas cechem jāsaņem sliktas kvalitātes pusfabrikāti un rezultātā audumi iznāk sliktas kvalitātes. Tā gan nav masveidīga parādība, bet zināms procents tomēr ir. Ja meistari strādātu vairāk savā tiešā darbā, šis procents būtu mazāks.

Cecha meistara darbā piemums bieži vien ir daudz grūtību, jo darba uzdevumi netiek laikā novadīti līdz darba iecirknim. Piemēram, „Vulkana” cecha meistari mēneša uzdevumus saņem tikai 3. vai 4. datumā.

Meistara pienākums ir veikt arī audzināšanas darbu savā iecirknī, apmācīt strādniekus. Bet, lai apmācītu strādniekus, vispirms pašam meistaram jāpaaugstina sava kvalifikācija. Tāpēc nepieciešams mācīties, bet tas atkarīgs no uzņēmuma vadītājiem, kuru pienākums radīt vajadzīgos apstākļus. Kā fabrikā „Vulkans”, tā arī Tūku fabrikā un citur ir plānots organizēt speciālus kursus, bet tie nedarbojas. Lekcijas par tehniskām temām daudz ko dotu, bet tās nevienā uzņēmumā neapraktizē. Nelaime arī tā, ka mūsu rajona rūpniecības meistari maz lasa jaunāko tehnisko literatūru, kā arī informāciju par šo tehniku.

Vairot cecha meistaru lomu ražošanā — svarīgs rūpniecības uzņēmumu administrāciju un partijas organizāciju uzdevums.

Z. Sredina,
partijas rajona komitejas instruktore

Ienākumi no dārzkopības būs lielāki nekā plānots

Ka dārzkopība ir viena no ienesīgākām saimniecības palīgozārēm pārliecinājušies lauksaimniecības arteļa „Uzvara” laudis. Tāpēc dārzkopībai kolchoznieki velta lielu uzmanību — paplašinātas dārzenų sējumu platības, uzceltas divas jaunas siltumnīcas.

No dārzkopības arteļa biedri ieplānojuši šogad iegūt 30 tūkstoš rubļu. Dārzenų auguši labi, sevišķi tas sakāms par tomatiem. No siltumnīcās audzētiem tomatiem vien kolchoznieki ieņēmuši vairāk kā 6 tūkstoš rubļu. Labi auguši arī gurķi, burkāni un laukā audzētie tomati. Pavisam kolchozs no pārdotiem dārzeņiem ieņēmis 12 tūkstoš rubļu.

Realizējot visu dārzenų ražu, kolchozam ir iespējas pārsniegt plānoto sumu un ieņemt vismaz 50 tūkstoš rubļu.

A. Vilmanis

Talka skābbarības tvertņu gatavošanā

Leņina vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī šogad labi augušas skābbarības kultūras — auzu un lēcu mīstis, saulespuķes, kukurūza. Pašreiz kolchoznieki gatavo skābbarību. Vienlaikus ar skābbarības gatavošanu kolchozā rūpējas par labām tvertnēm. Pirmās kompleksās brigades brigadieris b. Kazaks aprēķinājis, ka ar maziem līdzekļiem ir iespējams par labu skābbarības tvertni pārbūvēt neizmantotu pagrabu pie liellopu novietnes „Pikajni”. Tvertnes izbūvēšanai brigadieris svētdien organizēja talku. Talcinieki vienā dienā tvertnes izbūvēšanu gandrīz pabeidza. Vēl tikai jāveic pēdējie apdares darbi un jaunajā tvertnē varēs ievietot skābbarību.

K. Lipkis

Pārskats

par piena izslaukumiem no vienas govīs laikā no 1955. g. 1. oktobra līdz 1956. g. 1. septembrim

Kolchozs	Izslaukums no 1 govīs (kg)	Valsts salīdzinā- mā ar reģi- strāciju rādītāju
„Latvijas strēlnieks”	1646	— 14
„Imanta”	1614	+594
„Komunars”	1611	+207
„Cīņa”	1590	— 48
„Traktorists”	1554	+160
Kārļa Marksa v. n.	1533	+152
„Uzvara”	1478	+283
Mičurina v. n.	1441	+111
Raiņa v. n.	1385	+467
Lisenko v. n.	1363	— 162
Molotova v. n.	1349	+433
„Socialisma ceļš”	1315	+292
„Graudis”	1306	— 23
„Jaunā gvarde”	1193	+129
„Sarkanā zvaigzne”	1186	— 96
Leņina v. n.	1169	+ 26
„Sarkanais karogs”	1151	— 68
„Uzvaras karogs”	1139	+ 13
„Abava”	1117	+377
Staļina v. n.	1112	— 30
„Bolsēviki”	1107	+210
„Proletarietis”	1070	+ 81
„Brīvais ceļš”	1056	—293
„Padomju Latvija”	1042	— 25
Zdanova v. n.	1029	+254
„Brīvība”	1010	+195
„Aktivists”	943	—155
„Kopdarbība”	900	— 25

Ka mūsu rajona lopkopēju darba rezultāti, salīdzinot ar pārējo republikas rajonu lopkopēju darbu, vēl samērā zemi, rāda ievietotā tabula. Pat vislabāk kolchozu lopkopēji kā „Latvijas strēlnieks”, „Imanta” un „Komunars” uz pirmo septembri izslaukuši caurmērā no katras govīs nedaudz vairāk par 1600 litriem piena. Savas socialistiskās sacensības saistības ar Ventspils rajona lopkopējiem apņēmāmies gada laikā izslaukt caurmērā no katras slaucamās govīs 1700 litru piena.

Rajona pirmrindas slaucējas kā b. Kulberga kolchozā „Latvijas strēlnieks” uzņēmas saistības caurmērā no katras govīs izslaukt gada laikā 2800 litru piena. Jau uz 1. septembri viņa izslaukusi 2510 litru piena. Viņa strauji tuvojas savai saistību izpildei. Gandrīz tikpat labus rezultātus uzrāda šī pašā kolchoza slaucēja b. Zile, izslaucot no katras govīs uz anas rajonā uz Nilas 110 metrus augstu un gandrīz 5 km garu dambi. Šī gigantiskā būve, pēc Eģiptes valdības aprēķiniem, dos iespēju palielināt apstrādājamās zemes platību gandrīz par vienu trešdaļu. Svarīga nozīme Asuanas dambim būs arī Eģiptes rūpniecības attīstībā. Hidroelektrostacija ar tik augstu dambi varēs ražot 10 miljardus kilovatstundu elektroenerģijas gadā.

Ievērojami nostiprinājusies Eģiptes ekonomiskā sadarbība ar socialistiskajām zemēm. Apmainot pret lauksaimniecības produktiem, galvenokārt kokvilnu, Eģipte saņem no socialisma nometnes zemēm tehnisko palīdzību, iekārtas un mašīnas, kas nepieciešamas tās ekonomiskajai attīstībai.

1956. gada 26. jūlijā Eģiptes valdība nolēma nacionalizēt Suecas kanāla sabiedrību. Šis kanāls, kas savieno Vidusjūru ar Sarkanu jūru, šķērso Eģiptes teritoriju, un to izbūvējuši eģiptieši. Tomēr ienākumus no tā eksplua-

1. septembrī 2156 litrus piena. Tāpat strauji savai saistību izpildei tuvojas kolchoza „Uzvara” slaucēja b. Merclina, kura izslaukusi no savas grupas govīm uz 1. septembri 2183 litrus piena.

No 28 rajona kolchoziem šogad piena izslaukumi cēlušies 17 kolchozos. Sevišķi iepriecinoši rezultāti šai ziņā ir kolchoza „Imanta” lopkopju darbam. Šai kolchozā piena izslaukumi, salīdzinot ar pagājušo gadu, cēlušies par 594 litriem, Zdanova vārdā nosauktajā kolchozā — par 294 litriem, Molotova vārdā nosauktajā kolchozā — par 433 litriem, kolchozā „Socialisma ceļš” — par 292 litriem, kolchozā „Abava” — par 377 litriem.

Bet 11 kolchozos piena izslaukumi, salīdzinot ar pagājušo gadu, kritušies. Pie tam par 14 litriem pirmrindas kolchozā „Latvijas strēlnieks”. Šajā kolchozā slaucēja L. Smiltiņe izslaukusi no katras savas grupas govīs uz 1. septembri tikai 751 litru piena. Ja Molotova vārdā nosauktā kolchozā caurmērā no govīs izslaukti 1349 litri, tā pašā kolchoza slaucēja E. Leite izslaukusi tikai 473 litru piena, vai šī pašā kolchoza slaucēja Ie. Paipala izslaukusi 896 litrus piena.

Pavisam draudošs stāvoklis ar izslaukumiem ir kolchozā „Brīvais ceļš”, kur piena izslaukumi samazinājušies par 293 litriem. Šajā kolchozā slaucēja A. Robežniece un M. Kulbare uz 1. septembri izslauca 816 litrus no katras savas grupas govīs.

Viszemākie piena izslaukumi ir kolchoziem „Kopdarbība” — 900 litru un „Aktivists” — 943 litri, pie tam abiem kolchoziem šogad piena izslaukumi kritas: „Aktivistam” par 155 litriem un „Kopdarbībai” par 25 litriem piena.

tācijas gandrīz deviņdesmit gadus saņēma Suecas kanāla akciju sabiedrība, tas ir, ārzemju kapitalisti, galvenokārt angļi un franči. Tagad, realizējama savas suverenās tiesības, Eģipte kanāla pārvaldīšanu pilnīgi pārgēmusi savās rokās, tādējādi vēl vairāk nostiprinot savu neatkarību. Eģiptes valdība paziņoja, ka tā garantē kuģošanas brīvību Suecas kanālā, kuru izmanto 45 valstis. Naudas līdzekļi, ko Eģipte saņem no tiem, kas kanālu ekspluatē, turpmāk tiks izmantoti Eģiptes ekonomikas attīstības interesēs.

Sakarā ar Suecas kanāla sabiedrības nacionalizāciju ietumvalstis grib uzspiest Eģiptei savus kolonālos noteikumus, draudot tai ar bruņotu iebrukumu. Šis valstis negrib ļaut Eģiptei attīstīties tai virzienā, ko tā izvēlējusies. Tāču nav šaubu, ka eģiptiešu tauta atradīs sevi spēkus, lai novestu līdz galam cīņu par savu politisko un ekonomisko neatkarību. Eģiptiešiem simpatizē un tos atbalsta visa progresīvā cilvēce.

P. Demčenko

EĢIPTES REPUBLIKA

Eģipte atrodas Afrikas ziemeļaustrumu daļā. Tās platība ir apmēram viens miljons kvadrātkilometru. Lielu Eģiptes teritorijas daļu aizņem tuksneši. Gandrīz visi 23 miljoni Eģiptes iedzīvotāju apmetušies šaurā joslā gar Nilu. Sevišķi bieži apdzīvoti ir Nilas lejtecē rajoni. Tur atrodas arī lielākās Eģiptes pilsētas: valsts galvaspilsēta Kaira, kurā dzīvo 2 miljoni 100 tūkstoši cilvēku, un galvenā osta Aleksandrija ar apmēram vienu miljonu iedzīvotāju. Eģiptes iedzīvotāji runā arābu valodā.

Eģiptes rūpniecībā galvenā nozīme ir tekstilrūpniecības, kokvilnas tīrīšanas un citiem vieglās rūpniecības uzņēmumiem. Metalapstrādāšanas rūpniecība un darbnīcu ir maz, kaut gan Eģiptē ir ievērojami mineralizēvielu krājumi. Rūpniecībā nodarbināto strādnieku skaits ir apmēram 800 tūkstoši. Daudzus gadus desmitus Eģiptes saimniecības un sevišķi rūpniecības attīstību ka-

vēja angļu kolonizatoru kundzība.

Angļu karaspēks ieradās Eģiptē 1882. gadā. Visus 74 ārzemju okupācijas gadus eģiptiešu tauta sīvi cīnījās par savu neatkarību. Visplašāk šī cīņa izvēršās pēc otrā pasaules kara.

Bargajā brīvības cīņā krita daudzi eģiptiešu patrioti, taču viņu asinis nebija izlietas velti. 1951. gadā Eģiptes parlaments anulēja ar Angliju noslēgto verdzinošo līgumu, saskaņā ar kuru angļu karaspēks bija okupējis Eģipti.

1952. gada jūlijā patriotiski noskaņotu Eģiptes armijas virsnieku grupa izdarīja valsts apvērsumu un gāza satrunējošo monarchijas režīmu. Eģipte kļuva par republiku.

Eģiptiešu tautas nacionālās atbrīvošanās cīņa turpinājās ar neatslābstošu spēku. 1954. gada rudenī Anglija bija spiesta parakstīt vienošanos par sava karaspēka evakuāciju no Suecas kanāla joslās.

Angļu karaspēka izvešanu

no Eģiptes pabeidza 1956. gada 18. jūnijā. Šo dienu eģiptiešu tauta svinēja kā lielus nacionālus svētkus. Pēc piecām dienām eģiptieši devās pie vēlēšanu urnām, lai apstiprinātu republikas konstitūciju un ievēlētu prezidentu. Lielu lielaus vēlēšanu vairums balsoja par Gamalu Abdelu Naseru, kas kļuva par pirmo Eģiptes Republikas prezidentu.

Kopš monarchistiskās iekārtas gāšanas Eģiptē ir pagājuši četri gadi. Lai gan jaunajai republikai ir lielas grūtības, tā soli pa soli pārvar smago feudālā un koloniālā jūga atstāto mantojumu. 1952. gadā tika pieņemts likums par agraro reformu, kas paredz zemes īpašuma ierobežošanu ar 200 fedaniem (1 fedans = 0,42 hektariem) un zemes piešķiršanu bezzemniekiem (fellachiem) par noteiktu maksu, kas sedzama 30 gadu laikā. Pašlaik jau izdalīti apmēram 250 tūkstoši fedanu zemes. Uzsākta arī jaunu, tuksnesim atkarotu zemju apgušana.

Ir paredzēts uzbūvēt Asu-

Pārskats

par gaļas un piena sagādes gada plāna izpildi uz šā gada 1. septembri

Kolchozs	Gaļa proc.	Piens proc.
„Komunars“	117,8	100,0
„Grauds“	101,8	102,3
„Latvijas strēlnieks“	100,0	100,0
„Uzvaras karogs“	84,1	100,0
„Uzvara“	79,6	84,4
„Boļševiks“	75,4	82,2
Leņina v. n.	74,5	93,3
„Padomju Latvija“	74,3	100,0
Kārļa Marksa v. n.	73,4	83,6
Micurina v. n.	68,8	95,7
„Brīvais ceļš“	66,7	75,2
Molotova v. n.	66,7	80,1
Stalīna v. n.	66,7	90,8
„Aktivists“	66,6	99,6
„Sarkanais karogs“	66,2	80,8
Raiņa v. n.	65,6	87,6
„Abava“	63,6	98,3
„Jaunā gvarde“	62,7	80,3
„Proletarietis“	57,1	85,8
„Traktorists“	56,0	95,0
„Socialisma ceļš“	52,8	82,0
„Brīvība“	51,4	99,3
Ždanova v. n.	51,2	85,8
Lisenko v. n.	47,7	84,1
„Imanta“	47,5	80,2
„Cīņa“	45,7	80,4
„Sarkanā zvaigzne“	41,6	80,3
„Kopdarbība“	29,2	85,7

Augusta pēdējā dekādē obligato piena piegādes uzdevumu izpildījuši lauksaimniecības arteļi „Komunars“, „Uzvaras karogs“ un „Padomju Latvija“. Šie kolchozi valstij desmit dienās piegādājuši vairākas tonnas piena. Kolchozi „Grauds“, „Komunars“ un „Latvijas strēlnieks“ norēķinājušies ar valsti gaļas piegādē par visu gadu. Lielāku daudzumu piena un gaļas augusta pēdējā dekādē valstij piegādājuši kolchozi „Abava“ un „Aktivists“. Tuvu gada plāna izpildei ir lauksaimniecības arteļi „Brīvais ceļš“, Leņina vārdā nosauktais, Micurina

vārdā nosauktais. Šie kolchozi jau laikus nokārto savas saistības ar valsti katru ceturksni. Tā jau triju ceturksņu uzdevumu gaļas piegādē ar uzdevumu izpildījuši lauksaimniecības arteļi „Aktivists“, „Abava“, „Brīvais ceļš“ un citi.

Bet, diemžēl, ne tā par saistību kārtošanu ar valsti rūpējas visi rajona kolchozi. Tādi kolchozi kā „Sarkanā zvaigzne“, Lisenko vārdā nosauktais, „Socialisma ceļš“ kavējas piegādāt visu trešajā ceturksnī paredzēto gaļas daudzumu. Kolchozs „Kopdarbība“ trešajā ceturksnī nav piegādājis ne kilogramu gaļas.

Vienā no pēdējām vietām gaļas piegādē atrodas Lisenko vārdā nosauktais kolchozs. Šeit ir visas iespējas piegādāt valstij cūkgaļu, taču valde kavējas. Augusta pēdējā dekādē ne kilogramu gaļas valsts obligatā piegādē nav nodevuši kolchozi „Sarkanais karogs“, „Jaunā gvarde“, „Imanta“ un vairāki citi.

Pirms termiņa norēķināties ar valsti lopkopības produktu piegādē ir katra kolchoza pienākums. Un tas ir pilnīgi iespējams, tikai valdēm un lauksaimniecības specialistiem rūpīgāk jāorganizē lopu nobarošana. Nedrīkst pieļaut tādu stāvokli, kā lauksaimniecības arteļi „Sarkanā zvaigzne“ un citos, kur valstij piegādāt nepietiekama barojuma lopus, kas kolchoziem nes vienīgi zaudējumus.

Ārsta padoms

Bērnu trieka un tās profilaktika

Bērnu trieka ir lipīga slimība. Šis slimības cēlonis ir virusi, kuri nokļūst organismā. Slimība jau pazistama sirmā senatnē 200 — 300 gadus pirms mūsu eras. Pagājušajā gadsimtenī bērnu trieka stipri plosījās Dānijā, Zviedrijā, Norveģijā. Daudzi saslimšanas gadījumi starp pieaugušiem Latvijā bija 1929. un 1937. gadā.

Bērnu trieka sastopama visās pasaules valstīs. Pagājušajā gadā daudz bērnu ar trieku slimoja Anglijā, bet ASV atsevišķos gados reģistrēti vairāki desmit tūkstoši saslimšanas gadījumu ar bērnu trieku. Saslimšana ar bērnu trieku vairāk novērota vasaras un rudens mēnešos (augusts—oktobris), bet ir gadījumi, kad saslimst cauru gadu.

Visbiežāk saslimst bērni vecumā no viena līdz pieciem gadiem, bet ir gadījumi, kad saslimst arī vecāku gadu bērnu bērni, bet epidēmijas laikā slimu arī pieaugušie.

Bērnu triekas mikrobi — virusi pie labvēlīgiem apstākļiem — mitrumā deguna gļotādā ir dzīvot spējīgi 6 — 7 mēnešus, pienā un ūdenī 3 — 4 mēnešus, uz rokām, augļiem un citiem produktiem — ilgāk par 10 dienām. Mikrobu labvēlīgai attīstībai noder nevēdinātas telpas, vietas, kur maz piekļūst saules stari, atkritumu izliešanas. Ar bērnu trieku saslimušais bērns var izdalīt 40 dienas un ilgāk. Saindēšanās ar bērnu trieku baciļiem var notikt

caur muti (ēdot produktus ar netīrām rokām) un caur elpojamajiem orgāniem (pie šķaudīšanas un klepošanas).

Slimības gaita var būt dažāda. Slimības process atkarīgs no organisma pretošanās spējam, no baciļu darbības un to vairošanās, kas iekļūst organismā. Slimība parasti sākas ar strauju temperatūras celšanos no 38—39°. Slimnieks zēlojas par galvas sāpēm, ir iesnas. Bērns kļūst nervozs. Parasti vēders nekārtīgs (bieži caureja, vemšana, pasliktinās ēstgriba), bieži krampji, ir sāpes rokās, kājās, pakausī, mugurā. Parādās stipra svīšana. Dažreiz slimība var pāriet viegli bez uzrādītām pazīmēm.

Smagākos gadījumos notiek lielas pārmaiņas nervu sistēmā, attīstās paralīze (visbiežāk kājās), mugurā, sejā. Šis pazīmes ne vienmēr ir tikai pie bērnu triekas, bet slimā piederīgiem, parādoties tādām pazīmēm, nekavējoties jāgriežas pēc medicīniskās palīdzības.

Kas jādara, lai izsargātos no bērnu triekas? Pats galvenais — ieturēt tīrību mājās apstākļos. Sevišķi jāraugās, lai tīrība tiktu ievērota kopīgi lietotajās atējās. Jāraugās, lai bērni bieži mazgātu rokas, sevišķi pirms ēšanas. Dot bērniem tikai vārītu pienu un ūdeni (vārīšana nonāvē virusus). Dārzeņus un augļus pirms lietošanas noteikti apliet ar vārošu ūdeni. Gatavu ēdienu un maizi nepieciešams izsar-

gāt no mušām. Ļoti liela nozīme tam, lai bērnus izsargātu no saslimšanas, organizēt pareizas fizikulas nodarības. Viss tas nostiprina bērnu organismu cīņā pret bērnu triekas virusiem.

Līdz ko ir aizdomas par bērnu trieku, nekavējoties bērns jānovieto atsevišķā istabā, ja tādas nav, atdalīt to no pārējiem bērniem ar aizkariem, palagu vai citu. Visas liekās mēbeles vajadzīgs izvērt, telpu bieži vēdināt. Slimam izdalīt atsevišķus traukus, dvieļi, izkārnījumus un mizalus savākt atsevišķā spainī un apliet ar vārošu ūdeni, ja nav citu dezinfekcijas līdzekļu.

Bērni, kuri saskārušies ar slimie, jāizolē 20 dienas. Bērni, kuri reiz slimojuši ar bērnu trieku, otrreiz neslimo.

Padomju Savienībā gūti ievērojami panākumi cīņā pret bērnu mirstību no bērnu triekas. Jo ātrāk noteic pareizu diagnozi, jo lielāka garantija par slimā bērna izveseļošanu.

Visu higiēnas noteikumu ievērošana ir pats galvenais cīņas līdzeklis pret bērnu triekas izplatīšanos.

Ne mazāk svarīgi ir uzlabot sanitāri higiēniskos apstākļus iedzīvotāju vidū. Šajā darbā aktīvi jāpiedalās Komunālo uzņēmumu darbiniekiem, visiem iedzīvotājiem, Sarkanā krusta un Sarkanā pusmēneša biedrības biedriem.

K. Romane,
infekcijas slimības galvenā ārste

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(8. turpinājums)

Zelenskis pastāstīja daudz labu par pirmo divu priekšsēdētāju darbu, kuri bija enerģiski stājušies pie lietām, un „uzbruka“ Bivalicham, kas, pēc viņa domām, vienkārši sabotēja: uzmanīgi ieturēja tādu robežu, lai nepazaudētu partijas biedra karti par kolchoza saimniecības pilnīgu nolaišanu, bet lai kolchoza viņu ilgi neturētu, bet tomēr varētu no turienes vēl šovasar aizsmaukt.

Zelenskis runāja arī par priekšsēdētāja pavasara darbu kampaniju, kukuruzas sēju un atkal atgriezās pie priekšsēdētāju un brigadieru kadriem, vēl ilgi ar sašutumu runāja par Bivalichu, par šī kolchoza komunistiem, kas kolchozniekiem nerāda godīgu darba piemēru, un pabeidza savu runu teiksmā ietvertā loģiskuma ziņā vispār parēlī, bet formas ziņā tā, ka vienam otram tas grieza ausis:

— Tomēr, biedri, mums jāturpina nostiprināt kolchozu kadru, bet tādus slaustus, kur viņi vēl palikuši, dzīt pie velna. Un tad tiksim galā ar visiem mūsu uzdevumiem! Kadri izšķir visu! Ar labu priekšsēdētāju, ar labiem brigadieriem ne no kādas kukuruzas nav jābaidās!

Zālē sāka smieties, bet Medvedjevs, bargi saraucis pieri, nenolaidams acu no Zelenska, kas jau bija nosēdies savā vietā, tūlīt pat no galda devās pie tribīnes un „deva pretsparu“ viņa runai.

— Ko biedrs Zelenskis gribēja teikt ar vārdiem: „...ne no kādas kukuruzas nav jābaidās“? Tātad, pēc viņa domām, kukuruza ir kultura, no kuras jābaidās? Ar viņu bīstami iesākt? Jā, tādu secinājumu var izdarīt bez ierunas.

Viņš to nepateica skaidri, bet mēs to sapratām zemtekstā. Acīm redzot biedrs Zelenskis ir pret Cekas un apgabala komitejas lēmumiem!...

Tūlīt pēc plenuma slēgšanas Medvedjevs sasauca biroja locekļus savā kabinetā, lai apspriestu Zelenska „antipartejisko“ uzstāšanos.

Apmulsušais Zelenskis nezināja, ko sacīt, lai sevi attaisnotu.

— Bet es taču neko, biedri Medvedjevi! Es taču neesmu pret kukuruzu. Esmu karojis Ukrainā, zinu, kādas tā tur dod ražas. Kādēļ jūs piesienāties vārdam?

Viņu aizstāvēja Nečipurenko — viņš, Rudenko un Žbanovs vēl bija palikuši par biroja locekļiem līdz kārtējai partijas konferencē.

— Ko mēs te taisām no oda ziloni? Kam vajadzīga tāda pārlieka uzmanība? Zelenska runā es nekā antipartejiska neredzu. Ir taču skaidrs, ko viņš ar to gribēja teikt. Ka labs priekšsēdētājs tiks galā ar šo kulturu, pratis ir iesēt, ir novākt, ir ieskābēt. Bet slikts priekšsēdētājs ar to galā netiks. Fakti! Un mums vēl ir tādi priekšsēdētāji! Bijušo prokuroru atbalstīja Rudenko:

— Kādēļ mums aizvērt acis taisnības priekšā? Patiesām, kukuruza pie mums jauna kultura, nav vēl pieredzes, kā to pareizi izaudzēt.

Labums no tās kolchozam liels, bet zināms, arī grūtību būs daudz, galvenokārt novākšanā. Pienāks laiks ir cukurbietes novākt, ir arī, ir sēt ziemājus. Skābarībai tranšejas jārok, jāizliek ar dēļiem. Darba tiku tikām. Bet biedrs Zelenskis mums ziņo, ka lūk, „Ausmā“ tāpat kā agrāk puse kolchoz-

nieku sēž mājās, sēklu nav kam tīrīt. Ecešas līdz šim laikam nav izremontētas. Skaidrs, ka tādā kolchozā no kukuruzas nekas neiznāks. To taču nevienam nekops. Un, ja arī iznāks, tad rudeni kā nākas nenovāks, neieskābēs. Es Zelenski sapratu tā: lai kolchozā izaugtu laba kukuruza un vispār tur būtu laba raža, vajadzīgs labs priekšsēdētājs. Pareizi teikts! Par ko tad mēs stridamies? Ne jau visi mūsu brīvprātīgie strādā pēc labākās sirdsapziņas. Kovrigins „Piecgade“ arī gaudo uz mēnesi, skatās, kā tik pārsmukt pārisētai. Apendicītu izgrieza, tagad zēlojas par sirdi, stāsta, jau reizes divas valdes sēdēs samāju zaudējis. Ne tur, kur vajadzīgs pulveris izšaudām, Vasilij Michailovič! Ne jau Zelenskis mums te jāpurina, bet jāpado mā par šiem kolchoziem, ko darīt. Vai ir vērts turēt tur šos gaudulus?...

Mitins un citi biroja locekļi arī neatrada iemeslu, lai „purinātu“ Zelenski. Medvedjeva pusē palika mazākums. Par viņa priekšlikumu izteikt Zelenskim rājienu balsoja tikai viņš pats un Žbanovs.

Paziņojis sēdi par slēgtu, Medvedjevs piecēlās, ar troksni atgrūda krēslu, aizgāja no galda, pagriezās pret logu un stāvēja tā klusēdams, nepagrieždamies un neatsveicinādamies, kamēr visi izklīda.

Rudenko un Nečipurenko, izgājuši pa rajona komitejas ēkas garu, tumšo gaiteni uz lieveņa skatījās ar ne visai precīgu smaidu un pēc tam smagi nopūtās: „Oho-o-o-o-o.“ Rudenko nodziedāja caur zobiem, aizpogādams āķi aītādas puskāzociņa apkaklē: „Sākas mums nu die-e-niņas jaukas.“

Nečipurenko tūlīt aizbrauca mājās Dolgušina gazikā, kas gādāja pa ceļam. Rudenko, britiņu pastāvējis, padomāja, iegāja veikālā, nopirka burciņu zemeņu ievārījuma un kādus piecus citronus, sameklēja rajona komitejas pagalmā savu zirga pušī un brauca uz slimnīcu, kur gulēja Martinovs — lielu, skaistu gotiskā stila celtu māju, kas kādreiz bija piederējusi kņazam Baratskim un atradās priekš mežā Troickas nomalē. Ārsti pie Martinova apmeklētājus jau pielauda, un reta bija tāda diena, kad viņu neapmeklēja viesi no kolchoziem.

Līdz vēlai naktij Rudenko ragavas stāvēja alžveni pie slimnīcas akmens mūra; pie telefona staba piesietais zirgs, noliecis galvu un šķindinādams iemauktiem, uzlasīja viņam nometo sienu un bīlī saslēja ausis, ieklausīdamies dobjajā vadu sīkšanā mitrajā marta vējā, bet zirga pušis, pirms garā ceļa iebaudījis „ceturtdalpušēti“ un uzkodis no mājām līdzpaņemto spēki, saldi krāca ragavās zem diviem kažokiem.

Rudenko aizgāja no Martinova, kad viņi bija tiku tikām izrunājušies par visām rajona un kolchozu lietām un kad dežurējošā medmāsa jau sāka palātās nodzēst ugunis. Aizmēķējies papīros, ierīkojies ērtāk ragavās ar muguru pret vēju un atskatīdamies uz tumšā aiz pagrieziena izzūdošo augsto slimnīcas ēku, Rudenko pie sevis murmināja: „Mūs — uz priekšējām līnijām, bet pats — uz medsanbatu... Nav kārtības, nav kārtības! Lūk, gādājis tev nelaimē, Il-larionovič! Un ko atstāji vietā? Ar to otodoks mēs ne vienreiz vien risim karstu līdz asarām!“

3.

Sevišķi grūti bez Martinova bija iztikt Nadeždinskas MTS direktoram Dolgušinam. It kā sarežģīta un liela reģiji nokļuva šis cilvēks savā pirmajā pavasarī uz laukiem visā vairāk nekā piecdesmit gadu garajā mūžā...

Dolgušins rajonā nebija vien-

gais „maskavietis“, kā bija sākuši saukt visus darba uz MTS atstātos specialistus, kaut gan dažādi viņiem nepavisam nebija no Maskavas — atbraukuši no Kurskas, Voronežas, Podolskas.

Uz Semidubovkas MTS par galveno inženieri komandētais komunist Čemakovs, bijušais direktora vietnieks kādā lielā Voronežas uzņēmumā, vienkārši apkaunoja to partijas organizāciju, kas viņu rekomendēja darbā uz laukiem, cīnījās, zēlojās par slimībām, par to, ka nekādi nevar iekārtot gimeņi, kas bija palikuši Voronežā un nevēlējās doties uz laukiem, pat autobiografiju, izpildot „personas lietu“, uzrakstīja: „No 1949. gada slimoju ar hemoroidiem smagā formā“, galīgi nepazīna lauksaimniecības mašīnas un necentās tās iepazīt, strādāja kā pagādās, slikti.

Olešenskas MTS nekādi netika galā ar galveno agronomu Streļņikovu, kuru atstāja no apgabala lauksaimniecības pārvaldes. Labs speciālists, bioloģijas zinātņu kandidāts, cilvēks, kas mīlēja strādāt un centās darbu padarīt labi, ilgu gadu sēdēdams kancelejā, bija atradis no darba ar lauku laudim, kolchozniekiem. Ļoti grūti bija izdabūt viņu no MTS kantora uz kolchozu laukiem pie mutīgajām kolchozniecēm, kas viņu mazā auguma, mierīgā rakstura un apjuma dēļ bija iesaukušas par „Kāršīgu“. Šim agronomam Streļņikovam bija vēl viena vājība — zāl-lauku augu sekas. Savā laikā viņš bija izdevis daudz brošūru par zāl-laukiem.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Nozaudēta patērētāju biedrības biedra grāmatīņa ar Nr. 1481 uz Sūles Annas Jura m. vārda. Atrādēju lūdz nodot Sarkanarmijas ielā № 3 dz. 4.